

Bilag 1.

Boligkommissionen af 1918.

København, den 7. April 1919.

Boligkommissionen tillader sig herved at anmode det høje Ministerium om, at Lov Nr. 685 af 21. December 1918 om Statstilskud til kommunale Arbejder m. m., der udløber den 1. Maj d. A., maa blive søgt fornyet for Boligbyggeriets Vedkommende, idet Kommissionen er enig om, at Boligforholdene vedblivende er af en saadan Karakter, at offentlig Støtte er fornøden.

Et Flertal af Kommissionen (8 Medlemmer) foreslaar, at Tilskud til Byggeforeninger forhøjes til 20 pCt. fra Statens Side og et tilsvarende Tilskud fra Kommunens Side, idet man formener, at Byggeomkostningernes Stigning m. v. udkræver et saadant forhøjet Tilskud, medens et Mindretal (5 Medlemmer) formener, at man vil kunne nøjes med samme Tilskud som i den nugældende Lov fastsat.

Kommissionen er enig om, at det under de nuværende Boligforhold er ønskeligt at støtte enhver Art af Byggeri, og at der derfor ogsaa fra det offentlige Side bør ydes Støtte til privat Initiativ, forsaavidt der derigennem kan fremkaldes Nybygninger. Kommissionen henstiller derfor, at der i Loven om Statstilskud til kommunale Arbejder ogsaa optages Bestemmelser om en vis Støtte til privat Byggeri. Med Hensyn til Formen for og Omfanget af saadan Støtte har Kommissionen delt sig i to Grupper.

Kommissionens Flertal (i denne Henseende: Jørgen Berthelsen, Bjerre, Godskesen, Fru Hoff, Eigil Jørgensen, Lundbye, Slebsager og Warming) mener, at de private Bygherrer vil føle sig lidet tiltalte af Kontrol med deres eventuelle Avance paa et Byggeforetagende, og ikke utilbøjelige til at løbe en Risiko, naar der ogsaa er en Chance, og at de derfor ofte vil foretrække et mindre Tilskud uden Betingelser og Kontrol fremfor et større Tilskud med Kontrol. Man foreslaar derfor, at der gives de private Bygherrer og de paagældende Kommuner Valget mellem et Tilskud paa 12½ pCt. uden andre Betingelser end Huslejekontrol gennem Kommunalbestyrelsen og et Tilskud paa 20 pCt. paa de samme Vilkaar, som der stilles overfor Byggeforeninger, derunder efter den gældende Praksis Baandlæggelse af eventuelt Overskud; i begge Fald er det Forudsætningen, at der ydes samme Tilskud fra Kommunen, men det bør i det første Tilfælde staa Kommunen frit for, om den ogsaa vil yde Laan eller Garantier, og der bør under ganske særlige Omstændigheder kunne ydes Statstilskud uden tilsvarende Tilskud fra Kommunen. Man mener endvidere, at det i første Fald overfor Huse med kun 1 Lejlighed bør indskræpes, at Boligerne skal have en Størrelse, der passer for mindre bemidlede, idet det ellers kan befrygtes, at Bygherren ved snarligt Salg til en betalingsdygtig, der mangler Bolig, kan skaffe sig en urimelig Avance, og man bør i det hele baade fra Statens og Kommunernes Side søge at undgaa Tilskud til Huse, der efter Størrelse, Indretning og Beliggenhed egner sig til en saadan Spekulation.

Forsaavidt Tilskudet til Boligforeninger vedblivende fastsættes til 15 pCt., som af det førstnævnte Mindretal foreslaaet, formener nærværende Flertal, at det frie Tilskud til Private bør ansættes til 10 pCt.